

Kansainvälisyys kannattaa

KATI HYNÖNEN

Tätä kirjoittaessani olen juuri palannut kotiin Bulgarian Sofiassa järjestetystä EuroClion vuosittaisesta konferenssista. EuroClio on eurooppalaisten historian opettajien ja kouluttajien järjestö, jonka tavoitteena on edistää historian opetuksen kehittämistä. Viimeiset vuodet omaan keväaseeni kuulunut vuosittainen konferenssi tarjoaa osallistujille monenlaista.

Konferenssin teema ja pitopaikka vaihtelee vuosittain. Tämän vuoden teemaksi oli valikoitunut (*Be longing: confronting our memories*). Teemaan liittyen saimme kuulla luentoja ja esityksiä mm. erilaisiin yhteisöihin kuulumisen tunteista ja yhteisöllisestä muistamisesta.

Tämän lisäksi keskeinen osa konferenssia ovat erilaiset työpajat, joissa pääsee työskentelemään pienemmissä ryhmissä. Usein työpajat ovat käytännön läheisiä ja antavat ideoita ja työkaluja opetuksessa käytettäväksi. Tänä vuonnakin valinnanvaraa oli runsaasti, ja lopulta osallistuin työpajoihin, joissa mm. tutustuttiin karttaohjelman hyödyntämiseen ja haastattelujen käyttämiseen osana opetusta. Näitä ideoita ajattelin koettaa käytännössä omassa arki-työssäni yläkoulussa. Työpajoissa saa myös keskustella eri maista tulevien osallistujien kanssa. Vilkas keskustelu tahdittaa lähes poikkeuksetta myös lounaita, illallisia ja kahvihetkiä.

Mielenkiintoinen osa seminaariohjelmaa ovat aina vierailut paikallisiin kouluihin. Poikkeaminen eri maiden kouluissa, lyhytkin tutustuminen opiskelijoihin, historian opiskeluun, opettajiin ja koulunkäyntiin on hyvin avartavaa. Pysin kouluvierailuissa valitsemaan kohteista ns. tavallisen paikallisen koulun nähdäkseni mahdollisimman todellisen kouluarjen.

Konferenssien arvokkainta antia on uuden oppimisen ja tietotaidon lisääntymisen ohella todellinen ystävyys ja tärkeiksi koettujen asioiden jakaminen toisten kanssa. EuroClion piirissä kollegoista käytetään usein sanaa perhe - itse en ihan näin pitkälle mene, mutta minullekin kyse on hyvistä ystävistä,

"Ajatusten vaihtaminen on mahdollisuus, jota ei pidä jättää käyttämättä."

rakkaista kollegoista, saman intohimon ja mielenkiinnon kohteen jakavista ihmisistä ja monella tapaa tärkeästä yhteisöstä. Kansainvälinen yhteistyö luo verkoston, johon on helppo tukeutua haluttaessa tehdä yhteistyötä, jakaa kokemuksia ja kehittää historian opetusta sekä Euroopassa että laajemminkin maailmassa.

Aina näistä koulutuksista palatessani mietin historian opetuksen moninaisuutta. Pohdin, miten paljon arvostan suomalaista opettajuutta, autonomiaa päättää opetuksestani ja käyttämistäni metodeista (ja kyllä... iloitsen myös paluusta dubbaamattoman television maailmaan). Muistetaan siis kaikkien epäkohtien ja haasteiden keskellä olla myös ylpeitä ja tyytyväisiä siitä, mikä meillä suomalaisilla historian opettajilla on hyvin. Toisaalta on tärkeää nähdä hyvät puolet myös muiden maiden käytänteistä, olla avoimia kehittämään ja tarvittaessa uudistamaan omiamme. Moninaisuus ja erilaisuus on arvokasta ja kokemusten ja ajatusten vaihtaminen mahdollisuus, jota ei pidä jättää käyttämättä. ■

Kirjoittaja on HYOL ry:n puheenjohtaja.